

РЕШЕНИЕ

№ 7002

гр. София, 07.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9221** по описа за **2020** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“, чрез юрк. И., против решение № 169118 от 05.08.2020г., постановено по н.а.х.д. № 4770/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 16-4332-013614/12.08.2016г., издадено от началник на отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, предл. 1; чл. 174, ал. 1 и чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на К. Р. И. са наложени административни наказания „глоба“, както следва: глоба в размер на 300 (триста) лева за нарушение на чл. 150 от ЗДвП; глоба в размер на 800 (осемстотин) лева за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 10 (десет) лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Касаторът счита за неправилни изводите на въззивния съд, че е изтекла относителната давност за административнонаказателно преследване. Моли за отмяна на решението и потвърждаване на издаденото наказателно постановление.

Ответникът – К. Р. И. не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение въззивният съд е отменил Наказателно постановление № 16-4332-013614/12.08.2016г., издадено от началник на отдел „Пътна полиция” СДВР, като се е позовал на изтекла относителна давност за административнонаказателно преследване.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

С обжалваното наказателно постановление началникът на отдел „Пътна полиция” СДВР е наложил три глоби на К. Р. И. за това, че на 08.08.2016г. е извършил три нарушения на Закона за движението по пътищата.

Съгласно препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Изтичането на давността, респ. на относителната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, в чл. 79 е предвидено, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената в закона давност. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (в редакцията към момента на извършване на нарушението, която е приложимата, а именно след изм. ДВ, бр. 26 от 06.04.2010г.) наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. Разпоредбата на чл. 81, ал. 2 от НК предвижда, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. В случая нарушението е прието за извършено на 08.08.2016г., от която дата е започнал да тече тригодишният давностен срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Давността е прекъсната на 12.08.2016г., на която дата е издадено процесното наказателно постановление, и е започнала да тече нова 3-годишна давност с краен срок 12.08.2019г. Издаването на наказателното постановление на 12.08.2016г. е последното действие, предприето от наказващия орган срещу нарушителя за реализиране на административнонаказателната му отговорност. След тази дата липсват данни за предприети действия по връчване на НП. Такива действия са предприети едва на 27.02.2020г., когато наказателното постановление е изпратено за връчване на жалбоподателя чрез органите на МВР, т.е. далеч след изтичане на 3-годишния давностен срок, последният изтекъл на 12.08.2019г.

Изтичането на предвидената в закона давност изключва административнонаказателното преследване, поради което и по аргумент от чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК наказателното постановление подлежи на отмяна. Като е достигнал до същите правни изводи, въззивният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63,

ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 169118 от 05.08.2020г., постановено по н.а.х.д. № 4770/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: